

[Maigaard.]

argumentation. Den forestilling om EF, der blev lagt frem dengang, var en forestilling om et samarbejde mellem udpræget selvstændige stater. Det var meget løst, og det drejede sig kun om økonomi. I dag taler man for en langt mere overnational islet. Jeg har nævnt Europa-Parlamentet, jeg har nævnt holdningen til vetoet, jeg nævner Det europæiske Råd. Man har et politisk samarbejde, og man er langt mere integrationsorienteret, end man var dengang.

Altså hvis man i 1972 f. eks. havde fortalt folk, at vi skulle gennem hele denne sindsoprivende diskussion om lægedirektiverne, og at vi skulle slås for at sikre, at en læge, der arbejder i Danmark, kan tale dansk, så havde vi dengang fået at vide, at vi løj. Men det er rent faktisk det, der er sket. En langt mere integreret holdning.

Så får vi jo altså at vide nu i svaret til fru Aase Olesen, at regeringen accepterer tankerne om en fælles europæisk våbenproduktion. Det er da i al fald en nyhed, en meget beklagelig nyhed, men det er en nyhed i den forstand, at det ikke var til at vriste en bemærkning ud af forsvarsministeren, sidste gang vi talte om det. Man siger så: ja men Sverige kan komme med i det, men udenrigsøkonomiministeren ved jo udmærket godt, at hvis vi snakker flyveindustri i europæisk sammenhæng, så får svenskerne ikke noget af det dér, så er det Mirage, vi snakker om. Hvor der er penge, er der franskmænd, og det er helt åbenbart, at det også vil gøre sig gældende her. Jeg synes ikke, man skal prøve at sukke det ind med, at dér kan det være, at svenskerne kan komme med. Ministeren ved så udmærket godt, at det ikke er tilfældet.

Vi har altså fået klaring, beklagelig klaring. Det, vi nu mangler, er at få at vide, hvordan regeringen bedømmer den industripolitiske udvikling på våbenområdet med arbejdet i den nye Independent Planning Group, altså kombinationen af disse to ting, for det er her, vi tager det første skridt i retning af et egentligt militærpolitisk samarbejde. Jeg beder altså om, at vi får en klaring også på det forhold. Hvordan forholder det sig med arbejdet i Independent Planning Group — den har lige haft møde — og med disse overvejelser omkring våbenindustrien?

Til statsministeren, som jeg godt vil takke for de forbavsende pæne ord, vil jeg sige, at jeg ikke er enig med statsministeren i, at Det europæiske Råds møder forberedes på samme måde som f. eks. Ministerrådsmøder. Det ved jeg ikke er tilfældet, og jeg ved også, at Folketinget har meget, meget svært ved at kontrollere, at følge med i, hvad der sker i Det europæiske Råd. Vi skal, når markedsdebatten er færdig, op i markedsudvalget og gennemgå dagsordenen for næste uges Ministerrådsmøder, men vi kan ikke se ét eneste stykke papir på de forhold, på de ting, der foregår i Det europæiske Råd. Vi har ikke mulighed for at kontrollere, hvad der sker. Vi har altså ikke mulighed for at checke efter, hvordan forberedelsen er. Vi ved, den er dårligere, men dens karakter kan vi ikke rigtig se.

Derfor vil jeg godt fastholde påstanden, at vi ved, men vi er ikke klare over i hvilket omfang, hvor dårligt det er, for vi har ingen kontrolmuligheder. Det gør, at jeg godt vil spørge socialdemokratiets ordfører, om man i socialdemokratiet vil være med til at arbejde for, at den kontrol, vi har med Ministerrådet, også udstrækkes til arbejdet i Det europæiske Råd. Hvis dette europæiske råd beklageligvis skal til at være magtens centrum i EF, så må det være sådan, at de former, der er udarbejdet omkring Ministerrådet, også kommer til at gælde for Det europæiske Råd.

Sidste gang der var møde i Det europæiske Råd i Rom i december, var det sådan, at udenrigsøkonomiministeren af sær nåde — det skal han ikke have utak for — ikke fordi han var tvunget til det, men fordi han syntes, han ville være venlig over for markedsudvalget, gennemgik dagsordenen mundtligt, således at vi måtte sidde og skrive flittigt ned og spørge, men der var ikke tale om, at vi, som vi kan, når vi snakker om Ministerrådsforhold, f. eks. kunne få et papir for, hvad der skulle ske. Dér vil jeg altså gerne spørge hr. Erik Holst, om socialdemokratiet er med på, at vi prøver at udstrække kontrollen også til Det europæiske Råd.

Og så til sidst to ord til hr. Guldberg. Jeg synes, det skal slås fast højt og klart, at venstre i dag fra denne talerstol er gået ind for et egentligt militært samarbejde i EF-regie. Det skaber nogen klarhed, men tilkendegivelsen er jo grundigt foldet ind i de europæ-